

A „KELET” előfizetési díja:

Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva	
Egész évre	16 frt.
Félévre	8 „
Negyedévre	4 „
Egy hóra helyben	1 frt 50 kr.
Egyes szám ára	7 kr.

Megjelenik a „Kelet” minnennap, az ünnepeket követő napok kivételével.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői szállítás:

Főtér 4-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ÉRTEKESEBB CIKKEK DIJÁZTATNAK.
Kéziratok nem adtnak vissza.

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

Olvasóinkhoz!

Országoszerzte a magyar ipar támogatásának szüksége hangzik s bár az eszközök iránt még nincs tisztában a nemzet, az iránt egyetért a közvélemény, hogy a magyar társadalom van hivatala felelni magához a nemzet ezen árváját.

Azonban üres szóval nem mentjük meg a hazát, a tett a nemzeti erő és akarat kifejezője. Nemzeti jövőnk nevében, melyhez mindnyájan oly erősen bízunk, a hazafiság nevében, melyet ajkunkon hordunk, tette szolítjuk fel tehát a magyar társadalmat.

Szeged katasztrófája, tűz, jég és más elemi csapások megközelítőleg sem pusztított el annyi nemzeti erőt, mint a hány millió évenként vész a nemzetnek, hogy külföldről fedezze szükségleteit. A mig azonban az előbbieket nem, ezt a nagy elemi csapást a nemzet nem védegyetellekkel, hanem ha megadja népének azon ismertetés és képességet, hogy a külföldihez hasonló iparcikket tudjon készíteni.

E nagy cél felé törekszik az „erdélyi-részi iparfejlesztő egyesület” s hogy ez férfiasan komoly szándéka, bizonyosága, hogy rövid fennállása óta a társadalom és állam által nyújtott szűk segélyvel egy egészen új iparág meghonosítására, a b-hunyadi gyermekjátékát nem egyenlőre és egy nagy külföldi kivittel bíró iparágunk fejlesztésére és terjesztésére a maros-ludasi káka-fonó tanműhelyt állította fel s rövid időn Kolozsvártt a hazai ipar számára egy áru csarnoka nyílik meg.

Legközelebbi célja az egyesületnek a külföldről beözönlő és boltjainkat elárasztó női iparcikkek lehető kizsírítására Kolozsvártt a város és az erdélyi részek női számára egy női munka tanműhelyt állítani fel. Erre azonban, annyi sok nagy cél mellett a rendelkezése alatt álló anyagi erő nem elégséges.

Kérve kérjük tehát a magyar társadalmat, tekintse az ipar ügyét, saját legszentebb ügyének. Az erdélyi-részi lelkészek, hivatalfők, a megyék, városok, a melyek az erdélyi-részi iparfejlesztő egyesületnek a múlt évben országoszerzte szétküldött felhívásait, kérésait, aláírási íreit félredobták, válasz nélkül hagyták — és az óriási többség így cselekedett — szálljanak szívókbá s gondolják meg, hogy nemcsak a hazától, hanem a hazáért is kell élni.

És a magyar társadalom többi tagjai! — Oly csekély, — egy pár forint évenként — mit az egyet tagjaitól kér, de ha helyvel bírna, mely minden lélek szíve mélyéig hat, a gondviselés által is iparra teremtett e szép kis országban csodákat tehetne a nemzet áldozatkészségével.

Nem magunknak, a hazának kérünk s nincs jövője a nemzetnek, a mely önmaga iránt áldozatra képtelen.

Az „erdélyi-részi iparfejlesztő egyesület” részére szerkesztőségünk elfogadja az aláírást. Tagsági díj évi 2 frt. Alapítótagság 50 frt.

A marosvásárhely-jassyi vasút helyzete,

és viláfgalomban való viszonya a sziget-szucsavai vasúthoz.

III.

Lásuk most már, hogy mily viszonyban áll pusztán forgalmi tekintetben a m.-vásárhely-jassyi vasút egyedül, a közvélemény által oly számos évek óta hangsúlyozott versenytársa a „sziget-szucsavai” vasúthoz.

Tagadhatlan, hogy a sziget-szucsavai vasút, egy a nyugoti irány, valamint az adriai tenger partjait, Odessával, Déloroszországgal és a Fekete tengerrel, a mint kimutattuk, csak nyolc, illetőleg virtualis hosszban negyven kilométerrel hosszabb vonallal köti össze, mint a m.-vásárhely-jassyi vonal az eszközlő. Mig az északi irányban Hamburg, Bréma, Berlin, Stettin felé már épen 160, illetőleg 120 kilométerrel rövidebb, mint amaz.

Az első pillantásra az egyik eltűnő, azamba sem vehető különbségnek, mig a másik döntő előnynek volna tekinthető.

Ha figyelembe vesszük azonban, hogy ezen öszekötő vasút, a lemburg-csernovicz-jassyi vasút egy állomásából szakadna ki; ha megfontoljuk, hogy ezen utóbbi vasút két csatlakozó pályával, a hatalmas és gazdag Károly-Lajos és cs. kir. északi Nándor vasutakkal érdeklődéséig folytán cartellszerződésben áll, egy — csakhamar azon meggyőződésre jutunk, hogy még azon nem várt esetben is, ha az osztrák kormány engedélyezné a sziget-szucsavai vonal bukvinai részét, ezen vasút alig bírna valamibe vehető átmeneti forgalommal, miután a lemburg-csernovicz-jassyi vasút kétségkívül mindent elkövetne, hogy a Jassyban a Déloroszország és Odessa felől, Paskanyiban pedig Románia belsőjéből érkező szállítmányokból Szucsaván Sziget felé egy tonna se menjen át.

mondhatni igények nélkül, saját maga irányában, mindenkül pénzt vett fel kőcsőn s számlálás nélkül adta oda az első jött-mentnek. Kiket ily módon lekötöztetett, milliómosnak tartották és őt-hat vendéglős, kiknek nem fizetett, ajtót mutatott neki. Valamennyi nyelvet, javíthatlan sajátos kifejezéssel beszélt, mi angol születésre mutatott s e tulajdonsága, szerföltött zajos modorával egyesülve, miss Orkán melléknevet szereztek meg neki.

Azon szándékkal jött volt Nápolyba, hogy Capua előtt harcoljon a II. Ferenc ellen küzdő hadsereg sorsai közt; egyuttal jobb utra téríteni a népet s megnyerni a protestantismus számára. A körödába helyezték el őt; egész önfeláldozással vállalta magára e nehéz feladatot; de oly szenvedéllyel, oly dühös tevékenységgel, oly ideges érzékenységgel fogott hozzá, hangosabban kiabálva mint magok sebesültek, haragosan kikelve a sebesnek barátságára ellen, a s haldokló ágya előtt vitakozva a papokkal, hogy Bixio tábornok, ki éppen nem volt türelmes ember, felkérte őt, lenne szíves vizsátérni Nápolyba. Ekkor isméttegeszen a néprevelésnek s térítésnek szentelte magát, mely feladatot mint mondá a falujabeli lelkész kötötte volt leikére: beajutól estig vándorolt egyik tanyától a másikhoz. Korodákából kórházakhoz, zárdákból zárdába, s e kiindulásából, teljesen igazolt bosszúsággal, de még a legtulzabb radikálokat is rémületbe ejthető újítási tervekkel tért vissza.

Azt kívánta, hogy kenyér és víz mellé teagyenyek ki egy jég pusztá szigetre valamennyi felügyelőt, igazgatót, kormányzót, bírnokot, püspököt, papot, pápista barátot, segrestyést, segédokat, szolgákat s minden cselédet, szóval a jótékony intézetek s menházak személyzetét az elsőlt kezdve, a legutolsóig, mivel közülök senki sem tölti be kötelességét.

A nevezett pálya, árendémények után, ezen cszlját annyival könnyebben érhetné el, mivel az egész vonal Jassytól Bécsig 1231 kilométer hosszban a romániai és gácorországi síkságokon haladva keresztül, különös forgalmi nehézségekbe nem ütközik, minek folytán azon nagy megterhelési vonatok közlekedhetnek, mig a sziget-szucsavai vasút a Kárpátokat 40 kilométer hosszú 25% emelkedéssel lépve át, ez által az egész 320 kilométer hosszú vonal szállítási képessége tetemesen csökkentetnék.

Tartani kell attól, hogy ezen hátrányok mellett árendémények nyújtása által, a mit a többször említett gazdag, nagy szállítási képességgel bíró vasutak egy 1241 kilométer hosszú vonalon könnyen adhatnak, azon előny, hogy a sziget-szucsavai vasút közvetítésével az ut Bécs és Jassy között 126 kilométerrel rövidebb, egészen elenyésznek. A mi annál biztosabban bekövetkeznék, mivel az említett 126 kilométernyi különbség, a 40 kilométer hosszú 25% emelkedésű vonal virtualis hosszának mik beszámitása után tulajdonképen 54 kilométerre száll le.

Ily viszonyok között még az sem volna remélhető, hogy kártelkötés után Szucsaván sikerülne a forgalmat megosztani, miután az ilyen érdekmegosztások azon alap feltételével, t. i. hogy az illető vasút számítássa vehető versenytársa legyen, a sziget-szucsavai vasút az előadottak szerint nem bír. Ily körülmények között csakis tarifarhoz támadna, melyben mindig az anyagilag jól situált vasutakat szoktak a győztesek lenni.

Ha már kétsé, hogy a sziget-szucsavai vasút Bécs felé versenyezni képes lesz-e a lemburg-krakói-bécsi irányval, ámbár 126 kilométerrel rövidebb, mint amaz, úgy világos, hogy a délországi, odessai, vagy oláh terményekből az északi irányban egy mázsát sem fog szállítani, miután egyrészt ez a vonal minden más versenytársánál 141 tényleges, illetőleg virtualis hosszban 213 kilométerrel hosszabb, másrészt, miután ez a vasút öszekesen 100 kilométer hosszban a Kárpátok hat nagy vízválasztóját, úgy mint a sziget-szucsavai 30 kilométer hosszú 25% emelkedésű nagy-szaláncozt 21 kilométer hosszú 13% az Iglo-Poprád közötti 13 kilométer 10% és a 13-6 kilométer hosszú 14-20% és a lucivna-hochwaldt 19 kilométer hosszú 15; a csácsa-mostyit 11 kilométer hosszú 15% és a karsindombrant 4 kilométer hosszú 15% emelkedéssel lépi át, a mi maga oly nehézségeket gördít a forgalom elé, hogy az emelkedések öszes hossza 127% kal fokoztatik.

Az odessa-podwoloziaka lemburg-hamburgi és az odessa jassy-lemburg-hamburgi vonalak rónaságon vonulván végig, még azon esetben is, hogy ha egyenlő hosszal bírnának, az odessa-szucsava-sziget-kassa-oderberg-hamburgi vonallal

A nápolyi polgármester, ki nagyon szelleműs ember volt, így szólott egy ízben az angolnó panaszait hallva:

— Ha azokat mind száműztük, kik beszemetezik az országot, akkor ki fog majd nekünk seperi és tisztítani?

Egy reggel miss Orkán karon fogott s elvezetett egy széles torkolatu, mély barlang bejáratához, melyet hajdan kővágók vágtak be a hegyoldalba, hogy agyagot s kavicsot nyerjenek belőle.

A földalatti üreg belesje több sor ágygyal volt burtozva, melyek csaknem szorosan egymás mellett állottak: azt gondolhatta volna az ember, hogy gyógyíthatlan betegek kórházába jutott. Alig tettem husz lépést, vissza kellett fordulnom, orromat jól bedugva.

— Ön nagyon kényes, monda miss Orkán: pedig lássa, több száz oly keresztény lakik itt, ki fel ér v-luk bármikor.

Egész családok fogadnak ki itt helyet maguknak, t. i. egy ágy-helyet, hol együtt alussznak apa-anya s gyermekek, k csik-nagyok, fiuk, leányuk. Ime itt egy lyuk van vága a falba, melyen egy kis világosság s szabad lég hatolhat be e hely nagyon jó, fejenkét tíz franc az ára egy hóra; itt laknak az aristokraták: megvételssel nézik azokat, kik az öreg háttérben laknak, s havonként csak huszonöt sous-t fizetnek. E derék emberek zsinag készítésből élnek, s tiznyoloz órát dolgoznak naponta: tudja mennyit keresnek meg ezzel? tiz sous t! A gyermekek forgatják a kerekeket, egy sous-ért naponta; ezek hozzá száraz gesztenyét s lefeküsznek a pusztá szalmára, hol gyatori látogatók a patkányok, rongyos öltönydarabjaikon légiálva. Az anyák, hogy elűzzék e borzasztó állatokat, köveket dobálnak ilyenkor az üreg falához. Nemde úgy van Márián?

ezen kiváló hegyi pálya jellegével bíró vasút ellenében mindig oly nagy előnyökkel bírnának, hogy azokkal emez versenyezni soha sem volna képes.

Ez a vonal azonban 141 kilométerrel még tényleg is hosszabb versenytársainál a átszámítva a 14—25% emelkedéssel bíró 100 kilométer hosszú vízválasztók virtualis hosszát, a mi 227 kilométer hosszú vízmentes vonalnak felel meg, és hozzáadva az előbbi távolsághoz a tényleges és a virtualis hossz közötti 127 kilométer különbséget, úgy az odessai és az északi irányok közötti távolság, a sziget-szucsavai vasuton keresztül 268 kilométerrel lesz hosszabb, mint leghosszabb versenypályája, az odessa-jassy-lemburg-hamburgi vonalon keresztül. Mindezeknek megfontolása után azon reménnyel kecsegtetni magunkat, hogy a sziget-szucsavai vonal az észak-németországi irányban Hamburg felé egy tonnát is fog szállítani, több volna tévedésnél.

Mathematikai pontossággal következtethetünk ezekből mindenek előtt, miszerint hazánk területén oly vasutat soha sem leszünk képesek keresztülvizetni, a mely Odessát és az észak-német kereskedelmi piacokat úgy kötné össze, hogy az a már fennálló vasutakkal versenyezni bírjon, — miért is egyszer s mindenkorra fel kell hagynunk ebbeli álmainkkal, nehogy a kiábrándulás oly keeset tapasztalatokkal gazdagítsa bennünket, mint a milyennek már úgy is több hazai vasutunknál kénytelenek voltunk vérmes reményeinket megfizetni.

A sziget-szucsavai vasút létjoga azon perozben megszűnt, a melyben tisztában vagyunk azzal, hogy észak felé irányuló forgalmat töle nem várhatunk, — megszűnt, mivel egyedül támpontja az a hit volt, hogy csak is ennek kiépültével válnak az északkeleti és a kassa-oderbergi vasutak viláfgalomban való viszonya.

Ezen fonálnak előrelátatlanság, annak dacára, hogy nemzetközi csatlakozásokat létesít, pusztán helyi forgalma lenne, a mennyiben a legfőbb szállítási cikkek valószínűleg csak is fa volna.

A fa azonban a Kárpátoktól és Máramarosméggyéből származván, az észak-keleti vasutat Ország és Románia felé való forgalomban nagyon rövid vonalon, a kassa-oderbergi vasutat pedig éppen nem venné igénybe. Így tehát ezen két vasút áletbevételenek emelése ésen szállítmányok épen semmi befolyással nem bírnának.

A mint tehát fentebbi fejtegetéseinkből kiderül, a folyó, Odessának és Galacznak, mint a Fekete-tenger és Déloroszország legfontosabb kereskedelmi pontjainak, — a nyugottal és az adriai tengerrel, — hazánk szívében Budapestén keresztül,

Egy még fiatal, de fonyadt arcú nő, ki épen egy csomag kender öszekcsavarításával volt elfoglalva, felpillantott kiveresedett szemével s igazolta mind azt, mit az angol nő mondott; ki vel már azelőtti estén is beszélt, és hozzá tette, hogy azon tiz sous-ból, mit tizennyoloz órai munka által szerez, ötöt oda kell fizetni kenderért és a sodró kerekek kibérletére. Máriánna mindemellett még is élt, s öt gyermeke hasonlóan; mi az apát illeti, az a koldulás mesterségét űzte, s hetenként öt piastert vesztett el a sorjátékon.

Télen még csak megy, a hogy megy, de a nyár, mely Délén a rowz időny, nagyon nehéz teszi az életet, a szegény embernek, különösen mikor eső sem esik. Nagyon messzi kell olyankor menni egy kis vízzért; egész a erőkötig s fizetni a f-lyugyelőnek, ki a gyengék és ügyfogyotak szomját, nagyon ki szokta zsákmányolni; az ember majdhogy szemét oda adja a vízzért. A kőtélverőből egész hólos önmegadással ekkép végé szavait:

— E pure s'arremedia (de azért csak valahogy megél az ember).

— Tudja mit, szólott miss Orkán, ki gyors határozatokkal érlelt elmségűben, nem adná ide nekem valamelyik gyermekét?

— Cheeto po' noi! (Azt nem tesszám!) kiáltott Máriánna, egyszerre felugorva azéskéről, szikrázó fekete szemével haragosan nézve az angol nő apró szürké szeméibe.

— Kegyed nem ért engem Máriánna, nem szándékom elrabolni gyermekét; csak neveltetni akarom a saját és kegyed javára, gondoskodni akarok róla, de azért mindig a kegyed marad ő. Láthatja, a mikor kedve tartja s mikor akarja, vissza is veheti.

— Ha így érti kegyed a dolgot, — fo-

Hirdetési díjak.

Hatszor hasábozott gármond sor vagy annak tere 6 kr. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Orpelik Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus der Wollzeile 36.) Haasensteint et Volger (Valflichtgasse 10) Rud. Mosse Publicistische Bureau Budapestén Haasensteint és Vogler hirdetés köv. irodája. Goldberge A. V. hirdetések felvételi irod. Budapestén Szervitátor 5. as.

Nyitlári cikkek

gármond sora után 25 kr. fizetendő.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

legrövidebb úton való összeköttetésére kell fektetnünk. Ha ezen összeköttetést még úgy létesítjük, hogy a forgalom természetesen fővárosunkban megtörlik, úgy hazai kereskedelmünknek, a főváros felvirágzásának, némely vasutaink jövedelmezőségének, valamint a viláfgalomban egy aránt fontos szolgálatot tettünk.

Feladatunk röviden tehát, azon esetben, hogy ha vasuti hálózatunkat kelet felé kiegészíteni akarunk — mindenekelőtt az északi irány felé való törekvéseinkkel, mint improductív eszmével végleges felhagyni, és a nyugot felé menő vasutainknak Odessa és Galac felé oly csatlakozást adni, hogy azok függetlenül az észak-nyugoti irányban eltérő egyéb vasutaktól, — úgy az orosz, mint a román vasutakkal közvetlen érintkezésbe jöhsenek.

Ezen követelményeknek egyedül a m.-vásárhely-roman-jassyi vonal felel meg.

Mig egyrészt a magyar-oláh határt a Tölgyes szoroson átlépve, Romanban az oláh állami vasutakhoz közvetlenül csatlakozik, — addig Romanon túlhaladva, Jassyban a délországi vasutakkal érintkezik. Nincsen tehát, mint a sziget-szucsavai vasút azon vezélynék kitéve, hogy közte és a külföldi pályák közé egy oly vasút legyen beékelve, melynek természetes tendenciája, hogy a már egyszer átvett szállítmányokat az egész 500 kilométer hosszú vonalon megtarthassa.

Forgalmi, politikai s a valószínű jövődelmezhetőség szempontjából az a körülmény, hogy a marosvásárhely-roman-jassyi vasút minden irányban képes függetlenségét megővni, ennek legfontosabb indító okát képezi, miért is erre a legnagyobb súlyt kell fektetnünk.

A csatlakozás függetlenségének szigorú megőrzésétől függ ezen vasút sikere is.

Miután a fentebb előadottakkban úgy a csatlakozás függetlenségét kellően megvilágítottuk, — valamint számokkal behozonyítani iparkodtunk, hogy ezen vonal az általunk feladatul kitűzött céloknak a legrövidebb úton felene meg — azon véleményből indulva ki, hogy minden további kutatás ez irányban felesleges, — áttérünk ezen vasút építési viszonyainak és költségeinek fejtegetésében.

Kelet-rumeliai állapotok.

Philippopolból írják a „Pol. C.”-nak, hogy Kelet-Rumélia görög lakossága ugyan megkötötte a békét Aleko pasa főkomandárral, de benádó viszony az utóbbi és említtet, ha nem is számos, de a tartomány fontos eleme közt nehezen érhető el. Utját állják ennek a directoriumtól eredő intézkedések, melyek, ha nem jönnek is öszekötőzésbe a szervezési statumum rendeleteivel, mégis érekenyen megérik a kiváltságolt állásra szol-

elt Máriánna még némi habozással, majd megkértem a plébános urtól.

— Mindig csak ezek a papok! mormogott Orkán kisasszony, midőn kiléptünk a földalatti üregből. Meglátja, hogy a plébános ur el fogja tiltani tőlem a gyermeket. Hanem én erővel is elvesszem.

Most jöjjön ön; még épen semmit sem látott... Meg fogom mutatni önnek a legmélyebb nyomort. A kőtélverők barlangjában legálabb dolgoznak az emberek s mikor szép idő van, az egész had, mint hangyaboly, kigyúl a szabadba, a napfényen törni a kender s forgatni a kerekeket. Menjünk le a kikötőbeli menházak negyedébe, ott megáthatja azokat, kik nem dolgoznak.

Le kellett mennem a kikötőbe s bejárnom egyikét ama népszerű házaknak, melyek „fondaci” név alatt ismeretesek: borzasztó látványt nyújtott. Egy nagy hosszú folyó, minden kapu nélkül az utcára, rondasággal telt udvar, sárral fedett lépcsők, hat emeleten keresztül, valamennyi nyoloz szobából álló, melyekbe napfény és üde lég soha be nem hatottak. Az utca-csatornák víze befakadt az udvarra, a patkányok tömegesen lubiczkoltak a sár poosolákban s a nők határozva nézték e ronda szemlést. Minden emeleten, az ablakban szobák elsje nyert egy kis világosságot, a tornác földi nyitott ajtón át, a másodikát megvilágította az első, a harmadikat a második, amazt a negyedik s így tovább egész a nyolczadikig, hova belépve az ember, csak egy sötét üregt látott maga előtt. Itt-ott lyukak látszóttak a szegletekben, melyek kúta, vagy tisztátalan csatornák nyílását képezték, mert a kúta és csatornák egy egyvelegg olvadnak össze e gyászos külső házában.

(Folytatása köv.)

A „KELET” TÁRGZÁJA.

Miss Orkán.)

Rajzok Olaszthonból.

Írtá:

MONNIER MÁRKUS.

I.

Legelőször Nápolyban láttam őt 1870-ben szeptember havában; piros rövid ujjas volt rajta, s fején magyar pörge kalap; az egész heves, izgatón, sorvány portéka, folytonos mozgásban volt, lábai mindig útban voltak, térdei remegtek a túreltelenségtől, karjai percig sem álltak helyt, kezzeivel folyton a légben hadonászott, rövide nyírótt gesztenyeszínű haja felborzolva állt fején és különösen nyelve pergett egész dübvel. Hozzámm mint bomba rontott be, ajánló levelet kérve tőlem Garibaldihoz, a nélkül, hogy megmondaná kitélét, hogy honnét jön és ki utasította hozzám; multjától soha sem tudhattam ki semmit, sem azt, hogy valyon álnevet vett-e föl a inogató utazik. de saját személye merőben kőbőnyőnek látszott, lenni előtte s csak is embertársai boldogítására gondolt. Nagyon józan, nagyon erőnyes léte, minden legkisebb kacérság,

*) A „Revue des deux Mondes” és évi folyamából.

NAPI HIREK.

Kolozsvár, 1879. júl. 5.

— **Lapunk előfizetőit tisztelettel kéri a kiadónival, hogy előfizetéseiket a jövő évnegyedre megelőbb megújítani sziveskedjenek.**

— **A „La mari de la débutante”,** magyarul a „Színész nője”, Meilhac és Halévy boházatos vígjátéka, a szakadós és daczára tegnap (szombat) este akkora közönséget vonzott a színházba, hogy az szorongással megtöltötte a nézőteret. Hjh! az óriási falragaszok, meg az, hogy Páris és Bécs után Kolozsvárról először került színre az újdonság: mindez nem téveszthette el hatását. A darab, ha az újdonságot a vígjáték magasabb szempontjából tekintjük, bizony messze elmaradt annak a várakozásnak mögött, melylyel a közönség a tegnapi újdonságot fogadta. A „Színész nője” sem meséjében, sem kidolgozásában nem vall francia szerzőre, nem is számítva, hogy nincs benne sem komolyabb költői vagy társadalmi tendencia, sem magvasabb drámaiság; a legtöbb alakja (Escarbanier, Lamberthier, Mont-deir, Biscara, Nina, Capitaine asszony) a mi közönségünk előtt ismeretlen, idegenszerű, egészen localis színészettel bíró bizarr párizsi típusok. A darab menete néhol egészen németesen ellaposodott, olykor-olykor pedig csaknem a boházatoszerűbe csap át, a vége felé pedig annyi és olyan izetlenkedésekkel van tele, hogy egy Molnár tapintatútlal megvárta volna, hogy azokat körültekintően elcsúsztassa. Egyébiránt, a magasabb szempontoktól eltekintve, mint nyári színpadra szánt boházot: A színész nője bátran feltehetően a repertoire-hasonló fajtadarabjai mellett s ha a néző jól vándorol: jól kinevezheti magát a furcsa alakokon és még furcsább helyzeteken. Nagy érdeme az újdonságnak, a folytonosan változó képek, melyeket zavaros világából családok szerzője tudtak csoportosítani; e tekintetben különösen a III. felvonás egészen eredeti s meg kell vallani: ügyesen s hatással keresztyélv gondolat. Az újdonságot Ajtai Albert ültette át francziából magyarra, még pedig jó, magyaros nyelvezettel. Az előadás és rendezés, tekintve, hogy nem volt, kitűnőnek nevezhető; az új díszlet is megtette a hatását. Az egyes szereplők közül Halmainé (la débutante) és Krasznainé (Capitaine asszony) kifejező, gondos és élénk játékkal tökéletesen megújítták a mértéket; kivált Krasznainé pompásan színezett anélkül, hogy a discretio határán túl lépett volna. Szombat helyi Lamberthierben ismét kitűnő alakot vitt színpadra, csak az utolsó felvonásban tévesztette el az alap-színt, amennyiben az üres fezené és fontoskodás helyett, — amit itt kellene produkálnia, — az affektálás kiálhatatlan hangját alkalmazta, még pedig oly merevséggel s olyan arcozattal, mintha Lamberthier a fezenéget, a fontoskodást, tudva annak üres nevezetességét, elzárkózottan erőszakolná magára. Pedig ez a félgazs kétségtelenül helytelen. Gyones a polgármester-színigazgató alakját jól eltalálta, nő meg a szerep is eltalálta őt. Bokodi (Escarbanier), Gabányi (Morasquin) és Krasznai (Biscara) hasonlóképp sikerült alakokat mutattak be, valamint Máté Róza, Temesváriné, Pécsi Mari és Borbélyiné is jól betanulták az atyjuk szipjára commandorozott leányok szerepét. Az újdonságot ma ismétlik.

— **Eljegyzés.** Bánffy-Hunyadon Sámia Bandi vasúti hivatalnok, Sámia László tanár fia, pénteken (júl. 4.) tartotta kezfogóját a szép Várú Camilla kisasszonynál. Az eljegyzés családias ünnepélyen jelen volt Kolozsvárról Sámia Lászlóné is, mint örömanya; továbbá Gyarmathy Zsigmond és neje, Sámia-Béla stb.

— **Kolozsvár és Nagy-Várad színügyi szövetségének** földjütása mellett emel szö Kolozsvári alnév alatt valaki a „Bihar” című nagyváradai lap legközelebbi számában. Ennek idejében mi voltunk a szövetség létesítéseihez annak a mi legmelegebb szószólói; s midőn a szövetséget valami végére mehetetlen bölcsesség felbontotta: ismét a Kelet sietett legelőször kifejezni e szakítás fölötti rozsalását. E meggyőződésünket a szövetség felbontása óta tapasztalt következmények sokszorosan megerősítették; most is erős a hitünk, hogy ily szövetség nélkül a kolozsvári színház a legjobb vezetés mellett is elviselhetetlen deficitekkel fog küzdeni s e küzdelemben előbb-utóbb, de bizonyosan el fog bukni, egyszerűen azért, mert a ki Kolozsvár viszonyait ismeri, tudhatja, hogy egy 25—26 ezer lakosú s a hozzája még gazdagabb városban nem lehetetlen a színház, de a kolozsvári társulat jó vezetés mellett lehetetlen, hogy fenn ne tudja tartani magát. — Az p. o. hogy az első kísérlet ez előtt három évvel nem tört ki olyan briliánsul, mint a vérmes számítás remélte, mit sem bizonyít a szövetség ellen. Minden kezdet nehézséggel jár s a kolozsvári társulatnak annak idejében még nem kellett előlétellel, hogy ne mondjuk ellenszenvvel kellett küzdeni, mert hisz a nagyváradai közönség már évek óta megszokta volt a debreczei színházát, az ott ugyazólva gyökeret vert

volt; ezt a nehézséget azonban már az elsőidény vége felé csaknem egészen leküzdötte volt színházunk s később bizonynyal egészen leküzdötte volna. A debreczei győnye színházunkkal már is elégedetlen a nagyváradai közönség s így nem esoda, hogy most a Mándoki-féle társulatnak gyengén meg a dolga oda át. Az tehát, hogy a jelenlegi társulat nem tud boldogulni N. Váradon, szintén nem lehet ok a két város szövetségére ellen, annyival kevésbé, mert — mint a „Bihar” cikkírója az ottani hangulatból kiverte, — a nagyváradai közönség, okulva a multakon, élénken óhajtja a veldük köntendő újabb szövetséget. Itt érdekesnek tartunk egy kis financiális összehasonlítást a kolozsvári színház tavalyi (1878-9) és idei működésének eredménye között; mert ez az összehasonlítás is a szövetség mellett bizonyít, amennyiben Molnár ügybuzgó vezetésének sikerült ugyan az idén a tavalyival szemben kétszeresre jobb pénzügyi sikert kivívnia; de azért a deficitet bizony nem tudta legalább eddig megszüntetni s nem is lesz arra képes egyszerűen azért, mert lehetetlenség. S most im az összehasonlítás: Színházunknak a f. évi május hóban, a mult 1878. évi 1400 frt ellenében, 3378 frt bruttó bevétele volt, olyan hitelevestett téli sason után, melyben szinte virtus volt, színházba nem járn. Junius hóban tavaly Soldosné főemelt helyére 8 vendégjátékainál a bevétel volt 4844 forint, melyből a Soldosné játéka 3200 frt esik, maga a társulat új darabok csak 1600 frtot vett be. Ez évben ellenben esőzések daczára a társulat 3447 frt 65 krt keresett a maga emberségéből Soldosné és főemelt helyén nélkül. A mult évben júliusban Prielle Cornelliával és főemelt helyénál bevétel volt 2809 frt; az idén semmi kétség, hogy a bevétel ez összeget jóval meg fogja haladni. Anyai az eddigiekkel mindenesetre konstátálva, hogy a nyári napokban a sok májális daczára, sokkal jobban járnak színházba most Molnár alatt, mint a télen jártak. A mennyire örvendetes ez a tény, mely egyedül az új művészt érdeme: annyira tagadhatatlan azonban másfelől az is, hogy a kétszeresen emelkedett pártolással mellett a deficit, a mennyiben a közönség tudomásulag színházunk kiadásai havonként 5000 frton felül veszik igénybe a pénztárt. Ilyen körülmények között mi részünkről újlag csatlakozunk a nagyváradai szövetséget pártolókhoz s felhívjuk az intéző körök figyelmét e szövetséget ha lehet már a jövő évben feljuttatni. Nem hiszünk, nem merjük hinni, hogy Kolozsvárra valaha a nyári színdéj, a téli mellett és után, a leggenialisabb vezetés mellett is, fenn tudja magát tartani; ellenben arról meg vagyunk győződve, hogy a nyári idény rontja a télt is, másfelől pedig, hogy Nagy-Váradon, a mint eddig magán vállalkozók által vezetett társulatok mindég kijöttek: egy sokkal kitűnőbb szervezett és vezetett országos intézet társulata bizonynyára reusirozna.

— **A Déván eddig megjelent** „Hunyad”-nak utolsó száma jelent meg tegnapi nap a pártolási-hány miatt megszünt létező.

— **Új könyvek.** Megjelent épen most a következő újabb figyelemreméltó művek: Antibarbarus. Az idegenszerű s egyéb hibás szavaknak és szerkeszteteknek betűrendes jegyzéke a megfelelő helyesek kitételével, egyszerűen a magyar nyelv főbb nehézségeinek magyarázata. Irta Simonyi Zsigmond, a k. t. tag és egy. h. tanár. Ennek a minden magyarul író és tanítóra nézve annyira szükséges sőt nélkülözhetetlen kézikönyvnek az ára 50 kr. — A Havi Szemle-ből, a Bodnár Zs. szerkesztette folyóirattól megjelent a júliusbavi füzet. Ára 80 kr. E füzet tartalomjegyzékéből kiemeljük: A méltóságos ur. Raja Tolnai Lajosról. Két életrajz: a Vitéz János és a Révai Miklós. Utak és utazások a régi Rómában Weisz Béláról, stb. — A budapesti kereskedelmi akadémiá évi jelentése az 1878—79. tanév végén. — Az új magyar erdőtörvény. (1879. XXXI. tozikk.) Ára 50 kr.

— **Hamza Miska** nagyváradai népszerű zenekarával hétfőn érkezik Kolozsvárra s ugyanazon este a „Grand café”-ban fog zeneestélyt tartani. Hamza Miskának egészen új programja van a legújabb és legszebb népdalokból, táncdarabokból és más zeneművekből, melyeknek nagyobb része ismeretlen a kolozsvári közönség előtt, a többiek között be fogja mutatni ezuttal Hamza Miska saját szerzeményét, az Irén-csárdást; a kik ismerik, nagyon dicsőírik a compositort, melyet szerző Berkovics Irénnek, dr. Berkovics egyik legtekintélyesebb nagyváradai orvos szép leányának ajánlva ki is adott.

— **Baloghné,** színházunknak volt kitűnő népszimfonikusnője a napokban Tordán vendégszerepelt; föllepített mindig a legnagyobb óvatokkal, virág-csokor- és koszorúzókkal fogadták a tordai közönség. Balogné asszony pár napja benes után, tegnap (szombat) Bánffy-Hunyadra utazott, hol négyszer fog föllepni. Innen Nagy-Váradra fog menni a püspöki fürdőbe.

— **Lépfene és egérpusztítás.** Köszvényes-Remetéről (Maros-Tordamegye) írják a lapunknak, hogy ott lépfene miatt eddig 38 marha pusztult el a napokban és hogy a millió számra megjelent egerek a gabonát is tönkre tették. A megyei hatóságoknak ezekről jelentést tétélén, óvó rendelkezésekről gondoskodva van.

— **Szegedről.** A „Szegedi Híradó” írja: A rókusai szentegyház ajtóit, melyek a katasztrófa miatt március 12-én bezáródtak, tegnapi nap nyitották föl először. Az elpusztult városrészi templomokból a pusztulás szomorú képét tárta föl, hasonló ahhoz, amint a rókusai szentegyház tűzhelyei mutatnak. Magát a templom falait jelentékenyen megrongálta a belől két méter magasságra emelkedett víz. A templom szerelvényei és díszítményei pedig nagyjából használatlan állapotba jutottak. — A padok helyeiből kiemeltetve összedültek s részben összetörték. Négy oldal teljesen összeomlott. A drága olajfeszű oltárképek megfakultak és megrepedeztek. A szentegyház azonkívül dusan el volt látva egyházi ruházattal; ezek mind tönkrementek, a szőnyegekkel, oltárterítőkkel stb. együtt. Az épségben maradt oltárok díszítményei, a szobrok szintén mind össze vannak roncsozva. Az építményekben szenvedett kárt legkevésbé 3000 frtra, az elpusztult egyházi ruhák s szerelvények értékét 1500 frtra tehetni. A templom egy idő szerint új siralmas állapotban van, hogy a belső rongálások kijavítása s egyházi ruhák beszerzése nélkül benne isteni-tiszteletet sem lehet tartani.

— **A párbajképtelen báró.** A napokban a budapesti úri keszínokban egy összeült becsületbíróaság D. bárót párbajra, lovagias elégtételadásra képtelennek nyilvánította, a mi annyit jelent, hogy a szegény báró ki van zárva ezentúl a becsületes emberek sorából, s a társadalom előtt ugyazólva erkölcsileg halott. Története e dolognak következők: A kaszinó életvidor tagjai tudvaleg nem ellenségei a magyar bibliaiak, mit a proletár nép elég rosszul kártyának nevez. Ha valamelyik azt indítványozta, játszanak makaót, D. báró rögtön kész volt rá, sőt egyetlen alkalommal nem mulasztott el azzal felelni: „adom a bankot!” Senkinek sem volt ellene kifogása, s így történt, hogy több hónapon át mindig D. báró adta a makaó-bankot, s örült módon nyert. Nem vesztett soha. Azt mondják, hogy pár hó alatt több mint száz ezer forintot „keresett” meg. — Ez a következetes szerencse s a készség, melylyel a játékokban folyton részt vett, végre föltűnt R. képviselőnek, ki elhatározta, hogy megfigyeli a nomes bankárt. A bárónak szokása volt, mikor játszott, a bankosomót mindig maga alá, s erre a dobány tárczáját teni. E tárcza volt egy túrkényesre csiszolt aczéllap, a báró előbőitinek monogrammjával. — E tárcza fölött osztotta a kártyát. — R. figyelt, s egy társával észreveték, hogy a báró minden kártyát magát a monogramm tükör lapján, s így tájékozva magát könnyedén nyer. Nehány nap múlva ő, R. is leült vele kártyázni, elhatározta, hogy megbünteti a bárón a bankárt. Játék közben azt mondja R., „ugyan kérlek, adj egy cigarettát!” A báró meghökken egy pillanatra, de átnyújtja dobány-tárczáját. Játékszanak tovább — R. csinálja a cigarettát, eltép néhány papírt, s figyelemmel kíséri a bárót, ki olyan mintha tűzőn ülne. — R. társa egy honvédfőtiszt, ki a korpírságot együtt fődzte föl R.-rel, színtén készült magának egy cigarettát s ép oly sokáig tartja magánál a tárczát, mint R. Sőt biztatja a körülállók, hogy „ugyan jó dobány, gyűjtsanak rá.” Azok elfogadják a kinalást s így lön, hogy a tárcza már egy fél órája, hogy nem volt gazdájánál. Ezalatt pedig folyt a játék, s pedig kétszeres dühvel, mert a bankár ez egyetlen alkalommal csodálatos módon, de folyton vesztett. D. bárón látszott az óriási kín, mit e jelenet alatt kiállott. Homlokáról csorgott a veríték, s alig tudta leküzdöni, könnyen érthető, nagy izgatottságát. R. és beavatott társa pedig figyelek folyton. Végre D. báró idegesen folngrik R.-hez, s a legnagyobb indulat hangján ordít rá: no vissza fogjátok-e már [valahára adni azt a tárczát?! — R. válaszul készűl, de hirtelen okosabbat gondol s szeme közé végtá bárónak az egész csomó kártyát. Ez adott okot a kibívásra, s ez alkalomból nyilvánították párbajképtelennek D urat.

— **A vegetarianusok** nagy gyűlést tartottak mult hó 30-án Eisenachban. 20 ur és 6 nő vett részt. Indítványaik közt sok extravagans eszme is felmerült, egy frankfürdő azt ajánlotta, hogy az ember ruhából minden állati részt el kell távolítani, álljon az gummból, ércből, számból, fagyapiból stb. A banquet étlapja: növényleves, karalábé burgonyával, omelette, káposzta vajas saucé-al s sült burgonya, flammerin (?) vanillia saucé-al compost, saláta, torta, gyümölcs, vaj, sajt és korpakenyér.

— **A velencei doge-palota** egy részét most bontották le. A nagygyűrt épületnek egész észak-nyugati része leomlással fenyegette a járókelőket. Az ivetek, oszlopok elkorhad állapotban voltak, egy az egész épületet ki kell javítani.

— **Elárult** erdőtési tervek. Multkor nagy port vert a tyroli lapokban, hogy egy tiszt Délyról erdőtéseinek tervét az olasz kormánynak elárulta. Most azonban kislűt, hogy e tiszt, kit különben nyomozóvallel üldöznek, Trientben lakott, míg az erdőtéseket fölémelték; de különben is az olasz kormánynak senkinek sem kell drága pénzét fizetni a tervek megszerzéséért, mert az erdőtéseket mindenki láthatja közről. A tiszt elpacskolta magát vagyonát, s nem árulása miatt, hanem hitelezői elől szökött meg.

— **Az állatkínzás ellen.** Hogy mennyire kíméljük a nagy Angliában az állatokat, mutatja az is, hogy ott jelenleg 311 egyet áll fűnn az állatkínzás megakadályozására. A londoni egyet mult hó 27-én tartotta 55. évi gyűlését a St. James Hallban. Nem érdekelten fölörögni, hogy mily nagy emberek nem állanak ilyen társulatba lépni. A londoni gyűlésen Aberdare lord elnököl. Alelnökök voltak: Manning bírónok, a gloucesteri és bristoli püspök, sir E. Henderson (a londoni rendőrség feje), Hon. Evelyn Ashley parlamenti tag, lady Burdett-Coutts és lady Aberdare. Angliában mult évben 3533-szor alkalmaztak büntetést állatkínzók ellen, mely számból 506 Londonra esik.

— **Beperelek** egy szép leányt, mert csókot adott egy férfinak. Ezt a hallatlan gorombaságot egy berlini férfi követte el, különben felesleges mondanunk, mert a porosz a legudvariatalanabb nép a világon. A szegény leány pin-czérnő volt s dévajsból csókoltta meg a férfit. Szerencsétlenségére a papuskormány teljes hatalma ura nem nyugodott meg a dologban s a férfinak az államgyűléshez kellett menni. Képzeltetik, hogy ez is hogy keresi most a törvényt — a madárútról.

— **A párisi Quartier Latin-ból** a napokban egy egyen örökre eltűnt azaz meghalt, kit az utolsó negyedszázad valamennyi tanulója ismert. Ez Desblains, a Bulier-féle bálterem zenekarának igazgatója. Paris tanulói legtöbbször itt szoktak találkozni. Ha Desblains halála előtt följegyezte volna emlékiratait, bizonyára nem egy érdekes adoma foglalt volna benne helyet. Ime egy a többi közül: 1872-ben történt, Desblains meghalott, hogy báljaiunk egyik volt látogatóját miniszternek neveztek ki. Desblains egy régi, szegény barátja számára akármilyen alárendelt állást akart szerezni. Elment a miniszterhez, a bálóra ellátogatott egykori tanulóhoz. A miniszter természetesen csak egy félvállról nézett Desblains-re szölyéből. „Mit akar?” kérdezte a miniszter. „Állást kérek egy egykori első hegedűnek, kinek jobb karja megbénult.” — „Nem rendelkezem hegedűsök számára való állással.” — „De kell egy állást kapnom.” — „Kell? Ez épen úgy egy hangzik, mintha parancs akarna lenni.” — „De barátom, mikor én a zenekart igazgattam Bulliárd, hova én is szokott látogatni, s ha én valami csinos lányal egész élvezettel jártam a keringőt, s azt ismételni akarta, vonakodtam-e én?” — „De” — „De az egy meg, mindenki a maga mesterségében; én rendelkezésre bocsátottam önnök vonómat. — Igaz, önnök nincs vonója, de van tolla. . . .” Ez az érv a minisztert is meggyőzte, s a Desblains által kért állást megadta a zenészeknek.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Sarah Bernhardt Amerikába megy.** A párisi „Theatre Francais” hírneves művésznője, Sarah Bernhardt, kiért a párisiak annyira rajongnak, s ki jelenleg Londonban vendégszerepel a Her Majesty színházba, — egy Londonból érkezett távirat szerint — két évre szerződött Amerikába, hova még folyó évi november hóban szándékozik kiutazni. Két millió frankot kap és utazási költségei is megtérítettek.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Sarah Bernhardt Amerikába megy.** A párisi „Theatre Francais” hírneves művésznője, Sarah Bernhardt, kiért a párisiak annyira rajongnak, s ki jelenleg Londonban vendégszerepel a Her Majesty színházba, — egy Londonból érkezett távirat szerint — két évre szerződött Amerikába, hova még folyó évi november hóban szándékozik kiutazni. Két millió frankot kap és utazási költségei is megtérítettek.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Sarah Bernhardt Amerikába megy.** A párisi „Theatre Francais” hírneves művésznője, Sarah Bernhardt, kiért a párisiak annyira rajongnak, s ki jelenleg Londonban vendégszerepel a Her Majesty színházba, — egy Londonból érkezett távirat szerint — két évre szerződött Amerikába, hova még folyó évi november hóban szándékozik kiutazni. Két millió frankot kap és utazási költségei is megtérítettek.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

szem feszteleenl betolakodni a magánélet szentélybe.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

— **Merénylét** a belga király ellen. Brüsszelből jelentik, hogy a rendőrség a laeken templom ajtajáról egy plakatumot tépett le, mely a királyt halállal fenyegeti, ha az elemi oktatásról szóló törvényjavaslatot szentesíti.

